

EDITORIALA

Zorigaiztoko

Beste preso bat hilik ageri zaigu, kasu honetan urrun, oso urrun. Bidegabeko espetxe politikaren baitan, hilik ageri da Arkaitz. Juxtu herri honek gutxien behar zuen unean eman da Arkaitzen heriotza, bera haien gazte izaki, espero izan ez zuen iragarri gabeko heriotzaren unea bezalaxe. Egia da herio bakoitzak samindura eta oinazea dakarkigula, are eta gehiago bizi dugun testuinguru politikoaren kariatara suertatzen bada.

Erakunde armatuak duela bi urte luzetxoren bueltan iragarri zuen jardun armatuari utzi egingo ziola, eta halaxe bete du, zorionez. Hartatik normalizazio bidean emandako urratsak esanguratsuak direla ere esan daiteke, prozesu baten ikuspegiaren haritik. Biktimia guztiei zor zaien errespetuzko begirunetik abiatuta, era guztietako biktimak kontutan harturik, sinesgaitza egiten zaigu bakerako dagoen egungo aukerari muzin egitea eta horri galgak jartzeari. Hori baita estatu espainolak –ez da ardura duen bakarra– egun darabilen politika. Herri honek bake, normalizazio eta konponbiderako urrats sendoen egarria du, beharra du.

Alderdikieriaz harantzago, giza eskubideen defentsa denon hautua da, denok defendatu beharreko jarduera politikoa da. Eta norberak bere hildakoak gogoan izatea zilegi den bezalaxe, besteekiko errespetua eta begirunea izatea ere beharrezkoa da. Azkeneko urtarilaren 11n gizar-tearen eremu zabal batek halaxe eskatu zuen. Kontutan hartu beharreko samin guztiak harturik, bideak ireki behar zaizkio konponbideari. Horregatik da hain mingarria gatazkak ekarri duen herio bakoitza, Arkaitzena azkena.

Espetxe politika mendeku gisa darabilten estatuek ongi asko dakite horrek ez duela etekin onik izango eta horretan tematzea bake prozesuari oztopoak jartzeaz gain, benetako irtenbideari egiazko zailtasunak jartzea bezain gogorra da. Estatuak eta aginte politikoak baino jakinduria handiagoaz ari da herria, beste behin. Ez dezagun aukera alferrik galdu. Beste biktimekin batera, Arkaitz goian bego.

Lankidetu!

El 8 de febrero se celebró en Gasteiz la V Asamblea Nacional de la Carta de los Derechos Sociales de Euskal Herria

ELABORANDO LA CARTA

El proceso para la elaboración de la Carta de los Derechos Sociales de Euskal Herria continúa adelante. De este modo, el pasado 8 de febrero se celebró en el Centro Cívico Aldabe de Gasteiz la V Asamblea General, en la que participaron más de 100 personas de los diferentes organismos sociales que apoyan esta iniciativa.

La asamblea tuvo tres partes principales. En primer lugar se presentó el informe elaborado por el Grupo Promotor, donde se debatió la valoración del proceso realizado hasta ahora. Posteriormente se aprobaron los puntos 1 y 2 de la Carta, es decir, la introducción y los principios. Este *Astekaria* recoge en las páginas 2 y 3 ese primer apartado, la introducción; en el próximo número se recogerá el punto número 2 de la Carta, es decir, sus principios. Por último, las y los participantes acordaron el cronograma o pasos a desarrollar los próximos meses.

MUCHO QUE APORTAR

Leire Txakartegi y Mikel Noval, miembros del Comité Ejecutivo de ELA y dos de las personas que están participando activamente en este proceso, destacan la necesidad de seguir dando pasos y de que la Carta esté preparada antes del verano. "Tras aprobar el 8 de febrero los puntos 1 y 2 de la Carta Social –la introducción y los principios– tenemos que impulsar el desarrollo de los puntos 3 y 4, –derechos e instrumentos–. Tras casi un año de proceso, la Carta está siendo una poderosa herramienta de aprendizaje colectivo. En este camino hacia la transformación social, política y económica de este país vamos juntas aprendiendo y desaprendiendo mucho".

Txakartegi y Noval animan a toda la militancia de ELA a participar en esta dinámica. "El proceso se está desarrollando en casi todos los pueblos. Salvo alguna excepción, la iniciativa está presente en todas las ciudades, pueblos y barrios de Hego Euskal Herria. En este sentido, creemos que la militancia de ELA tiene mucho que aportar. La Carta es una apuesta y una propuesta política novedosa. Hasta ahora nunca se había hecho algo tan complejo y ambicioso en Euskal Herria. Como herramienta política de nuevo tipo, representa un importante salto de lo reivindicativo a lo político. La Carta diseña y proyecta un modelo social, económico y político disruptivo y alternativo".



En la imagen de arriba, las y los participantes en la V Asamblea Nacional de la Carta de los Derechos Sociales de Euskal Herria

ZABALTZEN ARI DEN PROZESUA

Euskal Herriko Eskubide Sozialen Karta osatzeko prozesua indartsu zabaltzen ari da. Datuak agerikoak dira: Bizkaian talde dinamizatzailea 24 herrietan eta 9 auzoetan dago osatua; Gipuzkoan 24 herri eta 2 auzoetan; Nafarroan 23 herri eta 7 auzoetan daude taldeak sortuta; Araban Gasteizen gain, prozesua Agurain, Dulantzi, Aiara, Audio, Orozko, Okondo, Amurrio, Artzeniaga, Urduña edo Arrastaria bezalako herrietara ere zabalduta. Prozesuak herri eta auzo ezberdinetan erritmo ezberdinak daraman arren, agerikoa da dinamika oso zabaldua dagoela. Horregatik, otsailaren 8an Gasteizen egin zen Asanblada Nazionalak oso irakurketa positiboa egin zuen. Zentzu honetan, gisa honetako dinamika parte-hartzaile eta zabal batek ekimena babesten duten lagun eta eragileen artean jasotzen ari den babesa txalotu zen.

Orain eztabaida herri eta auzoetan jarraitzeko ordua da. Karta udara aurretik ixtearen erronkan, ezinbestekoa da iragan larunbatean adostu zen kronograma betetzea. Hori da helburua, hurrengo mugarria ezartzeko asmoan: apirilaren 5ean egingo den VI. Asanblada Orokorra.

desahucios, desempleo, destrucción del sector público,
edozein inposaketaren aurrean

gure erabakiak
gure eskubideak
por nuestros derechos ¡participa!



carta de los
derechos sociales euskal herriko
eskubide sozialen Karta

ESKUBIDE SOZIALEN KARTA

1. PUNTUA: SARRERA



Jendarteko kide gehienok behin eta berriz salatu izan dugu gobernuek gure bizitzan eragiten diguten gaiei buruz zer nolako erabakiak hartzen dituzten. Baina gainera, ziur gaude bestela joka daitekeela, eta jokatu behar dela. Horregatik, gaurko egoera errotik aldatzeko mugitzen hasi gara. Benetako jendarte aldatzeko beharrezkoa da ekoizpen bai kontsumo ereduak aldatzea.

Hizkuntza ez da neutrala; euskarak gure herriaren mundu-ikuskerara islatzen du, sozialki eraikitze modua da hizkuntza; gure pentsaera eratzeko modua eta errealitatea ulertzeko tresna baita komunikazio-tresna garrantzitsua ere. Latinezko *Directus* hitzak bi punturen arteko lerrorik laburrena adierazten du; bitartean dagoen guztia zeharkatzen du, zanpatuagatik ere. *Eskubidearen* esanahian, berriz, eskuek inguratu egiten dute, erdian dagoena bere baitan hartu, bildu, berrakatu dutelarik.

Avellaneda/Urrestietako Forua (ia mila urteko historia-ekin) haratago joan zen: "Zor zaio". Gure herriak ez du bizi duinerako eskubidea; aitzitik, bizimodu duin hori zor zaio. "Herriari duintasuna zor zaio".
Nekane Jurado

Egoera makur honen aurrean kritikik irteteko hartzen diren neurriak kapitalismoaren logikatik hartzen badira, aldizko partxe bat besterik ez direla izango uste osoa dugu. Egin dugun lehen urratsa *Euskal Herriko Mugimendu Sozial eta Sindikalen lehen Asanblada* osatzea izan da, *Euskal Herriko Eskubide Sozialen Gutuna* egiteko helburuarekin.

Gutun honek sintesia egin nahi du langile-klasearen eta sektore herritar zabalen (andra-gizon, gazte, adineko, migrante, maila funtzional desberdineko pertsonak...) helburu eta aldarrikapenik sentituenekin, gure eskubideen defentsa eta hedapenean aurrera egite aldera, aurre eginez esplotazio baldintzak areagotzeko indarrean dagoen eraso kapitalistari.

"Lehen urratsa engainuaren eta distorsioaren lainoan sartzea da eta munduari buruzko egia ikastea, gero antolatuta eta borrokan jarduteko. Hori sekula ez da ezinezko izan, ezta erraza ere. Orain ez da ezinezkoa, ezta erraza ere. Historian gutxitan izan da hau bezalako unerik, non hautuak giza-ondorio zeharo dramati-koak eragin baititzake jendearengan". Noam Chomsky

Gutuna egiteko modu bakarra parte hartze prozesu bat izan daiteke. Kanta herriko ezagunak dioten moduan, "hire indarraren beharra dinagu, gure indarrarekin batera". Parte hartzeak bultzatu eta hauspotu egin behar du arlo sozial eta sindikaleko erakunde desberdinok egiten ari garen ahaleginak koordinatu eta

bateratzeko prozesua; azken xedea litzateke eredu sozioekonomiko berri baten oinarriak ezartzea guztioi bermatzeko Euskal Herriko baliabideetan eta sortzen den aberastasunean parte izateko bidezko aukera. Eredu berri hau oinarritu beharko da Lurra errespetatzen duen hazkunde ekonomiko eta sozial propioan, lan guztien, hau da produktiboa zein erreproduktiboa, banaketa justuan eta sortutako aberastasunean (zaintzaren eta pertsonaren bizitza kalitatearen logika ondasun eta hazkunde ekonomikoaren logikoa aurre jarritz).

Nola ekarri gaituzte hondamendi honetara?

"Gure garaiko arazoa da honez gero etorkizuna ez dela izan ohi zena" Paul Valéri

Krisi sistemiko eta global bat bizi dugu, zeinak aldi berean esparru anitzetan eragina duen: politika, ekonomia, ekoizpen modua, arlo soziala, ekologia, zaintza, bizikidetzeta eta balioak. Galeanok esan zuenez, "mundua unibertsoan jiraka dabilen paradoxa bat dugu. Horrela jarraitzekotan, laster planetaren jabeek gosea eta egarria debekatuko dituzte, ogia eta ura falta ez daitezen".

Gaur egun bankuetan eta finantza-sisteman kontzentratuta dagoen botere ekonomikoak hartzen ditu politika publikoek buruzko erabakiak. Berarekin askatasun eta eskubideak desagertzen dira –alegia, benetako sistema demokratiko baten oinarria–, baita herrien burujabetza ere, eta hein berean finantza munduko lobby-en eta enpresa handien boterea areagotzen da. Ekonomia, gobernu neoliberaleri esker, bankari eta espekulatuzaileen minorien interesen mesedetan dago; honek areagotu egiten du aberastasunaren banaketa injustua, diskriminazioen iraupena, pobrezia-aren feminizazio eta infantilizazioa, hizkuntzen eta kulturen desagertzea, naturaren suntsipena eta ondasun komunaren desagertzea. **Laburbilduz:** Demokrazian bizi garen engainupean, elite ekonomikoak eta hauen zerbitzuan dauden politikoez, gehiengo sozialari inposaturiko benetako diktadurapean bizi gara.

Giza-eskubideei, eskubide politiko, kultural, zibil, ekonomiko eta sozialei buruzko nazioarteko adierazpen eta gutunak baliorik gabe geratzen ari dira, gobernuek bultzatutako erreforma eta murrizketen bidezko eraso latzaren eraginez, gure eskubideak merkantzia bihurtu nahi dituztelarik.

Eskubide sozialak (osasuna, etxebizitza, hezkuntza...), herri-administrazioei exiji dakizkiekeen eskubide gisa, ordenamendu juridikotik kentzen ari dira. Lehen-tasuna bankuen negozioa salbatzea da eta zor finantzieroa ordaintzea; aldiz, bigarren mailara pasatako beharizan sozialak aurrekontuek ahalbidetzen duen heinean asetzen dira.

Zerbitzu publikoek beren jite unibertsoa galtzen dute. Privatizatu egiten dituzte, gutxi batzuk negozioa egiteko aukera izan dezaten. Zerbitzuen berrordainketa ezartzen da kontu publiko murriztuak orekatzeko, herritarren beharizanen lepotik.

Enplegurako eta prestazio sozial duinak izateko eskubidea, pertsonen bizi-baldintza egokiak bermatzeko, baztertu egiten da akziodunen dibidendoak puztearren. Soldata jaitsierak, lan-baldintzak okertzea, langabezia masiboa, prekarietatea eta bazterketa erabiltzen dira lan-kostuak zeharo jaisteko; ustez gure herrian erabat desagertuta zeuden ia esklabotasun harremanak berpizten ari dira.

Etoko eta zaintza lanaren izaera baztertzaila eta diskriminatzailea areagotzen ari da jendarte matxista eta heteropatriarkal honetan; lan horri balioa kendu,

ikusezin bihurtzen du eta esparru pribatura makurrarazten du, pertsonen ongizatearen kaltetan. Gainera, andreak pairatzen duen zapalkuntza larriagotzen ari da: eskubide sexual eta erreproduktiboen ukapena, soldata desberdintasunaren eta prekarietate laboralaren hazkundera, bortizkeria matxistaren eta bere ukaioaren hedapena...

Hizkuntza-eskubideak: Krisiaren aitzakiatan, mendetako euskararen kontrako hizkuntza-politika ezartzen jarraitzeko aukera baliatzen da berriz ere, garai honetako formetara egokituz: ezin da arautu, murrizketak egin behar dira...

Euskal Herriko gobernu neoliberalak, estrategia honen lankide.

Sistema neoliberalaren kudeatzaileek eta "itxura zientifikoa" ematen dioten intelektualek duela lau hamarkada heriotza zigorra ezarri zieten ideologiei, eta XX. mende amaitez zelarik historiaren amaiera ebazti zuten. (...) Helburua engainatzea eta nahastea da, hain zuzen historia geldiarazteko asmoz, historia jendartea eraldatzeko, mundua aldatzeko herriek darabaten borroka den aldetik bederen. Funtsean, trikimailu teoriko horiek krisian dagoen eta gainbehera doan sistema politiko-ekonomiko baten jarrera defentsiboa islatzen dute. Ricardo Alarcón.

Euskal Herriko gobernu neoliberalak beren esparru politikoa horietatik ezarri dituzte, eta estatu espainiar zein frantsesaren eta Europar Batasun guztiaren estrategia berean parte hartzen dute, urte askotako borroka anitzetan erdietsitako lorpen sozialak deuseztatze xedez. Kontuan eduki gainera gaur egungo ongizate estatua nola lortu den beste herritar batzuen gaizkizatearen kosta, eta batipat beste herri askoren ustiatze eta lapurretekin. Gobernu hauek ezin dute euren ardura saihestu esanez beste batzuk hartutako erabakiak direla. Eurak dira erabaki dituzten edota honez gero ezarri diren politiken arduradun. Baina artean, Rosa Luxemburgek esan zuen legez, "klase burgesen justizia berriro sare baten modukoa izan zen, zeinak marrazo aseezinean ihes egiten utzi eta sardina txikiak harrapatu baitzituen".

Botere politiko eta instituzionalak erabaki du eskubideak murriztea dela euskal jendarteari bere etorkizuna erabakitzeko gaitasuna kentzeko modua. Zerga-eta aurrekontu-politika guztiz injustuek ekarri duten krisiaren areagotzea baliatzen ari dira euskal langileen eta jendarte osoaren aurka inoiz ikusi gabeko erasoak jatzeko.

Euskal Herriko gehiengo sozialak ezin du jarraitu gure erabakitzeko eskubidea baldintzatzen eta mugatzen duten politikak jasaten; dekretuz-dekretu taxututako politika hauek honako ondorioak dituzte: desberdintasuna, langabezia, pobretzea, privatizazioak, gazteentzako etorkizunik eza, genero diskriminazioa, euskaraz bizitzeko galaraztea, ingurumenaren heriotza, arrazismoa eta zerbitzu publikoen suntsipena; hori guztia, ahaztuz herriak ez direla legeentzat sortu, legeak herrientzat baizik.





El movimiento socio-sindical toma la iniciativa

"Denborak ihes egiten du, uharrak bidaia egiten du, ibaiko urak bere bidetik jarraitzen du. Nere herria, bere jatorriaz geroztik, ibai handi bat bezalakoa izan zen, zerupean lurreko emankortasunaren altxorak sortzen dituena. [El tiempo huye, el torrente viaja, el agua del río prosigue su camino. Mi pueblo, desde su origen, fue semejante a un gran río que bajo el cielo hace brotar los tesoros de la fertilidad de la tierra.]" Agosti Xaho

Estamos en una situación de emergencia social y nacional. Por ello, asumimos la responsabilidad de acordar una Carta de Derechos Sociales, cuyo objetivo sea garantizar los derechos económicos y sociales básicos para conseguir que cuantas personas forman parte del conjunto de la sociedad vasca accedan a unas condiciones de vida dignas y tomen sus propias decisiones.

Frente a la ofensiva neoliberal del capital, es hora de que las mujeres y los hombres de Euskal Herria construyamos, en igualdad de derechos y también de obligaciones, otro proyecto económico y social. Es hora de que podamos dotarnos, con total libertad, del sistema económico y social que elijamos, para garantizar el control sobre nuestros recursos naturales, económicos, sociales y culturales, y adoptar las decisiones políticas más acordes con nuestras necesidades. Y ya se sabe, con el viento se limpia el trigo... y con la lucha colectiva por nuestros derechos, se limpia la mente.

Necesitamos un nuevo modelo de sociedad y cuidado de la vida que coloque a las personas en el centro de la actividad económica y sitúe el interés colectivo de la sociedad por encima de los intereses particulares y de la lógica del mercado. Se trata, en definitiva, de transformar el actual modo de acumulación capitalista por otro modelo de producción, distribución, consumo y preservación que permita satisfacer nuestras necesidades sin comprometer las de generaciones futuras, ni las de otros pueblos, ni la capacidad de regeneración del planeta. Si es preciso, es hora de hacer como Rosa Parks, la mujer que dijo "no" y cambió la historia: negarnos a obedecer esas leyes o medidas que nos parecen injustas o inasumibles.

Nos rebelamos ante el actual estado de cosas e instamos a que las instituciones se pongan al servicio de la voluntad de la mayoría social de Euskal Herria, de quienes en ella viven, para decidir su futuro político, institucional, económico y su propio modelo de convivencia.

Es hora de construir una sociedad vasca justa, plural, inclusiva, euskaldun y solidaria, sin más imposiciones ni injerencias que su propia voluntad. Es hora de andar y hacer camino. Y por eso proponemos una Carta de los Derechos Sociales de Euskal Herria inspirada en los principios enunciados en el siguiente apartado.



En la página 2 arriba una foto de la V Asamblea Nacional de la Carta de los Derechos Sociales de Euskal Herria celebrada en Gasteiz; en esa misma página, abajo a la derecha, una foto del grupo de trabajo de Galdakao. En la página 3, arriba, una imagen de la presentación de la Carta en Errenteria y, abajo, una foto de numerosos trabajadores y trabajadoras del sector público de Navarra que se han adherido a esta iniciativa.

LABURREAN / BREVES

● Arkaitz Bellon euskal presoaren senide eta lagunei elkartasuna

Otsailaren 5ean hilik topatu zuten Arkaitz Bellon euskal presoak Puerto de Santa Mariako (Kadiz, Andaluzia) kartzelako ziegan. Arkaitz Bellonek hamahiru urte zeraman giltzapean, kale borroka akusaziopean. ELAK bere samina adierazi nahi die Arkaitz Bellonen senide eta lagunei. Gainera, ELAK parte hartu zuen Bellonen heriotza eta indarrean dagoen espetxe politika bidegabea salatzen antolatzen ziren mobilizazioetan.

● UGT, CCOO eta CENek CAN kasuan auzipetuta dagoen pertsona bat izendatu dute Lan Epaitegiko presidente

ELArentzat onartezina da CAN aurrezki-kutxa hondamendira eraman zuten lagunetako bat, Alberto Pascual, Lan Epaitegiko presidente izendatu izana. Eta, gainera, are eta larriagoa dena: izendapenak UGT eta CCOO sindikatuen —eta CEN patronalaren— babes jaso izana. ELAren ustez babes honek agerian zuten du UGT eta CCOO sindikatuek begiak ixten dituztela ustelkeriaren aurrean.

● Akordio bikaina Euskal Autonomia Erkidegoko eskola garraio sektorean

EAEko eskola garraio sektoreko langileen lan-baldintzak duintzeko borrokan: 2013-2014 ikasturterako soldata igoera %3koa izango da, 2014-2015erako %2koa eta datorren ikasturterako ordainsaria 2 puntutan igoko da ere. Gainera, 2009tik soldatak izoztuta eduki ostean, 2015-2016ko ikasturterako jangiletako langileekin %98,56an parekatuko dira eskola garraio sektoreko langileentzako ordainsariak.

● Enpleguaren egoerak ez du hobera egingo politikak aldatzen ez diren bitartean

Otsailaren 4an Enplegu Zerbitzu Publikoak langabeziaren inguruko datuak kaleratu zituen. Txostenak jasotzen duenez, Hego Euskal Herrian 227.334 pertsona ziren langabezia urtarilean, abendu baino 8.472 gehiago eta duela urte bete baino 3.544 gutxiago. Honela langabezia tasa %17,6an kokatzen da, EB-28koa baino 6,9 puntu altuagoa. ELAren ustez, agerikoa da enpleguaren egoerak ez duela hobera egingo politikak aldatzen ez diren bitartean.

● Akordio ona Adunako Unipapel enpresan

Otsailaren 6an Adunako Unipapel enpresako langileen ordezkariak akordioa lortu zuten enpresaren zuzendaritzarekin; langileek aho batez onartu zuten akordioa asanbladan. ELAK, enpresa-batzordean gehiengo duen sindikatuak, balorazio positiboa egiten du akordioaren inguruan. Izan ere, zuzendaritzak produkzioaren zati handi bat talde bereko beste enpresa batzuetara eramateko adierazi zituen asmoak bertan behera geratu dira. Gainera, lortutako akordioari esker, datorren urte eta erdian egungo soldatei eutsiko zaie, ez da inolako langilerik kaleratuko eta bideragarritasun plan bat martxan jarriko da. Akordioa lortzearekin bat langileek zeramaten greba bertan behera utzi zuten.

● Pobreziaren kontrako elkarretaratzea Eusko Legebiltzarreko atarian

Gune plataformak pobreziaren aurka martxan jarri duen kanpainaren baitan otsailaren 6an mobilizazioa egin zen Eusko Legebiltzarreko atarian. Bertan bildutako lagunek salatu zuten, gaur egun administrazio publikoek daramaten politikak pobreziara bultzatzen gaituzte. Horregatik bestelako eredu sozial eta ekonomikoa exijitu zuten. Kanpaina honen hurrengo ekintza otsailaren 14an izango da, ostirala; egun horretarako protesta ekintza iragarrita dago Lan Departamentuak Bilbon duen egoitzaren aurrean.



● Jarraipen zabala Bizkaiko erresidentzietan deitutako greban

Bizkaiko erresidentzietako langileek euren lan-baldintzak duinduko dituen hitzarmenaren aldeko greba eta mobilizazioekin jarraitzen dute. Gauzak honela, otsailaren 6a eta 7a greba egunak izan ziren. Deialdiak langileen babes oso zabala izan zuen. Patronalak bere jarrera itxia aldatu ezean, otsailaren 27 eta 28a ere greba egunak izango dira.



Itziar Larrazabal, secretaria de organización de la Federación Industria eta Eraikuntza, reitera que MCC y Fagor Electrodomésticos desprecian a las y los trabajadores

“QUIEREN CERRAR GRUMAL Y EDESA DEJANDO EN LA CALLE A TODOS LOS NO SOCIOS”



En la imagen Itziar Larrazabal, junto a Joseba Villarreal, responsable de negociación colectiva, y varios de los representantes de ELA en Grumal y Edesa.

ELA realizó el 10 de febrero una comparecencia pública para denunciar la decisión de MCC y Fagor Electrodomésticos de cerrar las plantas de Grumal en Azpeitia y Edesa en Basauri, dejando en la calle a todos los trabajadores y trabajadoras no socios. Itziar Larrazabal analiza la situación de estas dos empresas y las consecuencias que esta decisión tendrá para cientos de trabajadores y trabajadoras. Sin olvidar, por supuesto, la decisión de extinción de contrato de 106 de los trabajadores y trabajadoras asalariados de Fagor Electrodomésticos.

-¿Cuál es la situación de Edesa y Grumal?

-El 29 de noviembre el Grupo Fagor Electrodomésticos nos anunció que entraba en concurso y a su vez se nos anunciaba que Edesa y Grumal también entraban en concurso. Desde esa fecha tan sólo nos hemos podido reunir dos veces con algún representante del Grupo Fagor Electrodomésticos, y el balance no puede ser más decepcionante: lo único que nos han dejado claro es que no contaban con la plantilla por cuenta ajena. Tanto MCC como el Grupo Fagor están desaparecidos en todo este proceso, alegando que es la administración concursal la que debe gestionarlo.

Por su parte, también la administración concursal nos ha transmitido en reiteradas ocasiones que el Grupo Cooperativo no contaba con las plantillas por cuenta ajena de Edesa y Grumal, que en el caso de esta segunda es el 100% de la plantilla. Es más, desde el inicio se nos ha transmitido que las tres empresas solicitarían un ERE de extinción para toda la plantilla no socia. Ese ERE de extinción ya ha sido solicitado y admitido por el juez encargado de los concursos de acreedores de Fagor Electrodomésticos y todas sus filiales.

Hablamos de centenares de puestos de trabajo: 106 en Fagor Electrodomésticos, 82 en Edesa y 147 en Grumal. Un total de 335 personas, trabajadores/as asalariados, por los que MCC y Fagor han mostrado el más absoluto de los desprecios.

-En todo este proceso hemos denunciado duramente la actitud de Fagor Electrodomésticos y de MCC. Sin embargo, no parece que hayan cambiado su postura...

-Llevamos meses denunciando su desprecio más absoluto a la situación en la que quedan todas esas personas. Mira si conocemos multinacionales de la peor calaña, pero difícilmente encontramos ejemplos en los que una multinacional trate peor a los trabajadores y trabajadoras y a sus representantes: falta de comunicación, imposibilidad para reunirnos, ninguna respuesta a nuestras preguntas, desprecio absoluto hacia los trabajadores y trabajadoras por cuenta ajena, nula voluntad de encontrar ninguna salida...

Por poner un ejemplo, hemos tenido conocimiento de la existencia de planes de viabilidad elaborados por socios y socias, con posibles avales por parte de las instituciones públicas, para

la planta de Edesa. La noticia nos ha llegado por medio de la prensa, cosa que deja a las claras que tampoco los socios de Edesa ni las instituciones públicas cuentan con los y las trabajadoras por cuenta ajena.

-En la comparecencia pública del lunes también fuiste crítica con las administraciones públicas.

-Las plantillas no socias de Grumal y Edesa se encuentran en absoluto desamparo, sin una empresa que asuma la responsabilidad y con la que no hay forma de reunirse. Tampoco cuentan con amparo institucional de ningún tipo. En este sentido, queremos advertir a las instituciones que cualquier inyección de dinero público en Fagor Electrodomésticos o MCC les convierte en cómplices de los despidos de los trabajadores no socios de Fagor Electrodomésticos, Grumal y Edesa.

Por otra parte, es necesario hacer un último llamamiento a la responsabilidad de la dirección de MCC y a las instituciones públicas para que traten de buscar una salida que permita que los trabajadores/as por cuenta ajena puedan tener un trato similar al de los socios y socias de Fagor Electrodomésticos. Es de justicia.

CARTA A BELTRÁN DE HEREDIA, CONSEJERA DE INTERIOR DEL GOBIERNO VASCO

Joseba Villarreal, responsable de negociación colectiva, ha enviado una carta a la Consejera de Interior del Gobierno Vasco, Estefanía Beltrán de Heredia. El objetivo de la misiva es solicitar una reunión para analizar el accionar policial en relación con la conflictividad laboral y el ejercicio de derechos y libertades fundamentales como el derecho de huelga y el de negociación colectiva. Esta es la carta.

“Tanto a nivel confederal, como en nuestra sectorial de la Ertzaintza, hemos tratado durante años de

reflexionar muy a fondo sobre las cuestiones que tienen que ver con el modelo policial en general y sobre la función y la labor policial en una sociedad democrática, conflictiva por naturaleza. Esta reflexión, con la que hemos tratado de ser coherentes, no ha sido una elucubración en abstracto, sino que ha estado siempre ligada a actuaciones y conflictos muy concretos. Un ejemplo de ellos puede ser el de Unipapel, empresa en la cual esta misma semana ha tenido lugar una actuación policial que nos preocupa sobremanera. Entre otras cuestiones, la Ertzaintza ha escol-

tado a trabajadores ajenos a la empresa para que procedan a una sustitución ilegal mientras se ejerce un derecho fundamental como el derecho de huelga.

Por ello, en representación del Comité Ejecutivo de ELA, quiero solicitarle por la presente una reunión en la que podamos trasladarle nuestra reflexión sobre el accionar policial en relación con la conflictividad laboral y el ejercicio de derechos y libertades fundamentales como el derecho de huelga y de negociación colectiva. En espera de su respuesta, aprovecho la ocasión para saludarle atentamente”.

www.ela-sindikatu.org / @ELAsindikatu / ELA-Facebook

ELA **astekaria**

Barrainkua 13, Bilbao
Tel. 94 403 77 00
Fax 94 403 77 66

Dep. legal BI-199-00

www.ela-sindikatu.org

**Franqueo concertado
nº 08/207**